

97.

Δάνειον τῆς 17 Μαρτίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 21 σ. 70).

† 1723 Μαρτίου 17. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν μ(ισσὲ)ρ Ἀναστάσις Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λιοῦ δίδει πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸ)ρ Γιάννη Παλαδινὸν¹⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Βίκου, κάτοικος εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, εἰς μετρητὰ τὴν σοῦμμα ριάλια δεκάξι, Νο 16, ἄσπρα ἑκατὸ τὸ ριάλι, τὸ ὁποῖα ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον εἰς κάθε καλὴν ἀναζήτησιν, καὶ κατὰ τὴν τερμινατζίον Κορνάρα, καὶ ὑπόσχεται τὰ καλά του καὶ σωματικῶς, εἰς μαρτυρίας.

† Ἀντώνις μαργάζης²⁾ μαρτυρῶ.

† Φραντζέσκος Χαλκιᾶς μαρτυρῶ.

98.

Προικοσύμφωνον τῆς 29 Μαΐου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 21 σ. 118).

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγ(ίου) Πν(εύματος), τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθ(ένου) Μαρίας, τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἀμήν. 1723 Μαΐου 29. Τὴν σήμερον ἡ κυράτσα Καλομοῖρα, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Θεοδωρῆ Νίκλου, παντρεύει τὴν ἡγαπημένην τῆς θυγατέρα, ὀνόματι κυράτσα Μαρινέττα, προκρεάδα μὲ τὸν ἄνωθεν π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Θεοδωρῆ, καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, μὲ τὸν παρόντα μ(ισσὲ)ρ Γεωργάκι Γαβαλᾶ³⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Μανόλη, ὁ ὁποῖος τάσσει νὰ λάβῃ τὴν ἄνωθεν κυράτσα Μαρινέττα διὰ νόμιμήν του συμβία, ὡς ἄνωθεν, ὡς καθὼς ἡ ἄνωθεν κυρ(άτσα) Καλομοῖρα, ἡ μάννα τῆς νύμφης, τάσσει νὰ λάβῃ ἡ θυγατέρα τῆς τὸν ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Γεωργάκι διὰ ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικόν, ὡς ἄνωθεν, καὶ διὰ προῖκα καὶ χάρις προικὸς τῆς ἄνωθεν κυράτσας Μαρινέττας, τῆς νύμφης, ἡ ἄνωθεν κυράτσα Καλομοῖρα, ἡ μάννα τῆς, τάσσει ἐν πρώτοις τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων τῆς, ἔπειτα ἀπὸ πατρικά, μητρικά καὶ τέλειόν τῆς ἀδελφομοίρι ὡς κάτωθεν· ἤγουν εἰς ρουχισμόν δουκάτα, ἀπὸ λίτρες πέντε τὸ δουκάτο, ἑξακόσια, Νο 600, εἰσὲ ἀσημοχρύσαφον ἕτερα ὅμοια ἑκατό, Νο 100. Ἐνα κομμάτι χωράφι κείμενον στοῦ Νερούλη τῇ καμάρα, βατzellίων τεσσάρων ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται πλησίον ἀπὸ τὸν Λ: χωράφι τῆς

¹⁾ Ἡ οἰκογ. ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ 1510.

²⁾ Παλαιότερα μαρτυρία τῆς οἰκογ. κατὰ τὸ 1562. Μ. Πέτρος ὑπηρέτησεν ὡς συμβολαιογράφος ἀπὸ τοῦ 1573 - 1617.

³⁾ Οἰκογ. ἐκ τῶν ὀνομαστωτέρων τῆς Κρήτης μετόκησεν εἰς Ζάκυνθον ἐνθὰ τῷ 1536 ἀπαντᾷ Ἀντώνιος Γαβαλᾶς ἐκ Χανίων, τῷ δὲ 1655 Γεώργιος Γ. ἐκ Ρεθύμνου.

κληρονομίας τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Γιάκουμου Περδικάρι, τὸ σπίτι χαμώγειον, κείμενον εἰς τὴν κοντράδα τῆς Θείας Ἀναλήψεως, διὰ χρόνους μόνον δέκα, τὸ ὅποιον σπίτι τὸ τάσσει διὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους δέκα ὁ παρὼν Θεόδωρος Νίκλος, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἄνωθεν κυράτζας νύμφης παρὼν ὁ πατρὸν Δημήτριος Διβάρης, μπάρμπας τῆς ἄνωθεν νύμφης, ὁ ὁποῖος τῆς τάσσει μισὸ καῖκι ἀπὸ τὸ καῖκι ὅπου ἔχει καὶ τὰ μισὰ ἀρμέτζα του, ὁ ὁποῖος ρουχισμὸς καὶ ἀσημοχρύσαφον σιμάρεται καὶ νὰ κονσενιάρεται εἰς τρεῖς ἡμέρες πρὶν τῆς εὐλογήσεως ἀπὸ δύο κριτᾶδες, ὅπου θέλουν ἐξίσου τὰ μέρη. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένοι καὶ ἔδεσαν τοὺς γάμους δίδοντας τὰς δεξιὰς χεῖρας καὶ τὸ φίλημα, κατὰ τὴν συνήθειαν, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ μαρτυροῦν.

† Tomaso Coleti ¹ fui presente.

† Χριστόφαλος Νταμουλιᾶνος ² μαρτυρῶ.

† Θεόδωρος νίκλος βεβαιώνω.

99.

Ἑταιρεία τῆς 11 Ἰουνίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 23 σ. 124).

† 1723 Ἰουνίου 11. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσις Νίκλος δίδει εἰσὲ σεμπρίαν πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸ)ρ Γεωργάκι Σπαθάκι ¹⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Πέτρου ἀπὸ χωρίο Σαρακινᾶδο ²⁾ ἓνα δαμάλι, τῆς τρίχας μαύρης καὶ ὑπόσχεται νὰ τὸ φυλάγῃ καὶ θρέφῃ, κατὰ τὴν συνήθειαν ³⁾, καὶ ὅ,τι ζημία κάμη νὰ κορρυσποντέρῃ, ἂν τύχῃ καὶ ψοφήσῃ ἀπὸ Θεοῦ νὰ μὴν εἶναι σοττοπόστος, μὰ ἵν' ἀνταμείνῃτο ἐκ τούτου νὰ κορρυσποντέρῃ τοῦ νοικοκύρι διὰ τὸ μισὸ καὶ ἐρχόμενος ὁ καιρὸς ὅπου νὰ κάμῃ διὰ τὸ ζυγόν, ἐτότε νὰ τὸ ξεκάνουν καὶ νὰ μοιράζουν εἰς τὴ μέση ὑπόσχοντας νὰ λάβῃ ὁ ἄνωθεν κοπιαστής διὰ τὸ ἀδεπιμέντο ὡς ἄνωθεν καὶ ρετζιπροκαμέντε διὰ τὸ μαντενιμέντο, εἰς μαρτυρίας.

† Νικολέτος μπιλιάρδος μαρτυρῶ.

† ἀντώνις μουζάκης μαρτυρῶ.

100.

Διάλυσις ἑταιρείας τῆς 2 Ἰουλίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 23 σ. 135).

† 1723 Ἰουλίου 2. Τὴν σήμερον παρόντες ὁ μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσις Νίκλος

¹⁾ Οἶκογ. Coletti μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1630.

²⁾ Οἶκογ. ἐκ Κεφαλληνίας περιλαμβανομένη εἰς τὸ ἀρχοντολόγιον τῆς νήσου. Διετήρησε προνόμια ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Τόκκων. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἔνθ' ἀν. 3 σ. 957.

³⁾ Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1554.

⁴⁾ Σαρακινᾶδο χωρίον, οὗ ἡ παλαιότερα μαρτυρία εἶναι τῷ 1504.

⁵⁾ Ἡ συνήθεια αὕτη, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων τὴν φύλαξιν λαμβάνει μετὰ τὴν πώλησιν τὸ ἥμισυ τοῦ κέρδους, εἶναι ἐν χρήσει καὶ σήμερον ἐν Μάνη.

